

Jeg kunde gaa med til at gennemføre Forslaget, saaledes som det forelaa fra Folketinget i Fjor; jeg tror nemlig, at den Ordning, som da foresloges truffet ude paa Søkvæsthuset, var bedre end den, der nu er Tale om at gennemføre, navnlig i Henseende til Luft og Lys, og jeg vilde ikke have haft det mindste at indvende imod, at man samtidig tog Spørgsmaalet om Garnisonssygehuset op til Undersøgelse og Behandling i Rigsdagen, naar det var sket paa en saadan Maade, at Folketinget havde haft Tid og Lejlighed til at gøre sig fuldt bekendt med, hvad man egentlig vilde, men saaledes er Tilfældet ikke nu. Man har, saaledes som det ærede Medlem (Rørdam), der nys talte, sagde, givet os en Skitse. Intet Menneske ved noget om, hvorvidt Ombygningen vil blive saaledes, som den nu er skitseret. Skitsen skal gennemarbejdes, man faar mulig et helt andet Forslag at bygge efter, naar man en Gang skal til at bygge. Jeg vil ikke være med til at lovgive paa den Maade. Forinden vi vedtager et Lovforslag, synes jeg, at vi her i Folketinget skulde vide Besked med, hvad det er, der skal bygges efter vedkommende Lov, hvorledes der skal bygges, og hvad Udgiften vil blive. Saaledes som den Skitse, der er forelagt os, og som altsaa danner Grundlaget, ser ud, bliver det efter mit Skøn umuligt at skabe gode Forhold for den kalkulerede Sum. Jeg tror, at hvis det, der er skitseret, skal udføres ordentligt, kan det ikke udføres for den Sum, der er beregnet dertil. Jeg indrømmer, at det er svært at danne sig et aldeles sikkert Bægre derom, men jeg har saa megen Erfaring paa det Omraade, at jeg tror, jeg har Ret til at sige, at det Beløb, der er kalkuleret, er alt for lille, hvis den skitserede Omdannelse skal udføres forsvarligt. Hvis man altsaa vil holde sig til den Sum, her er nævnt, vil det Arbejde, man laver ved Sygehuset, naar man følger Skitsen, blive af en saadan Karakter, at vi ikke kan være tjente dermed. Jeg anser det i det hele taget for uforsvarligt at lovgive paa saa løst et Grundlag som det, her er til Stede.

Om Forholdene ved Søværnets Sygehus siger den ærede Ordfører meget rigtigt, at der ligger en Del Haver udenom Pladsen, som kan inddrages. Ja, det er meget godt, at de kan inddrages, men det har Lovgivningsmagten ingen Sikkerhed for vil ske, og selv om disse Haver føjes til Grønnegaarden ved Hospitalet, synes

jeg alligevel, at Forholdene bliver saa indknebne, at det ikke er saa godt, som det burde være; med Hensyn til Grønnegaarden ved Rigenegade er det jo heller ikke saa godt, som det burde være, og den ærede Ordfører gjorde ogsaa opmærksom paa, at Adgangen til Haverne ikke er saa let, som den burde være. Men hvorfor i Alverden skal vi saa vedtage Lovforslaget, som det foreligger? Hvorfor skal Folketinget ikke have Lov til at gennemarbejde Forslaget og skabe saadanne Forhold, at Haverne kan blive let tilgængelige fra Sygehuset; det kan jo saa udmærket godt gøres, naar blot man kan faa Tid til det. Men det er det, man ikke maa. Dette Forslag skal presses igennem, uden at Folketinget paa nogen Maade faar Lov til at behandle og forbedre det, saa det overhovedet kan komme i en saadan Stand, at man kan forsvare det. Hele Forslaget er saa lidt behandlet og saa slet forbedret, at det ikke bør vedtages, og jeg for min Del vil meget beklage, om det skulde blive Resultatet af Folketingets Behandling af dette Lovforslag, at vi skal til at bygge efter en Skitse, som skal omarbejdes, og under saadanne Forhold, at ingen af dem, der stemmer for Lovforslaget, ved, hvorledes Hospitalet bliver, naar det en Gang bliver færdigt.

K. Pedersen: Det foreliggende Forslag tror jeg ikke i nogen særlig Grad tilfredsstillende Flertallet i dette høje Ting. Ogsaa jeg er blandt dem, som i sin Tid holdt paa, at vi skulde have et for Hær og Søværn fælles Hospital. Gang paa Gang har denne Sag været forelagt Rigsdagen, uden at der er kommet noget Resultat, og da det maa indrømmes, at Forholdene er ganske utilfredsstillende, har jeg ikke turdet paatage mig Ansvaret ved at stemme imod dette Forslag og derved bidrage til yderligere at skyde Sagens Afgørelse ud. Naar jeg til sidst agtede at stemme for Forslaget, var der ingen Grund for mig til at udtale mig i Betænkningen; ellers kunde jeg meget godt have sluttet mig til den af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) fremsatte Udtalelse.

Med Hensyn til Omdannelse af Garnisonssygehus kan det med Rette siges, at Forholdene ikke er oplyste tilstrækkeligt. Men hvis denne Sag ikke skulde kunne ordnes saaledes, som det her er foreslaet, stoler jeg paa, at Ministeren igen vil forelægge den for Rigsdagen, før der foretages